રામદેવ પીરના વિવાહ

ભાટી હરજીની આવળો, સગાળશા શેઠનું આખ્યાન.

કાચબા કાચબીનું ભજન.

શ્રી હરિહર પુસ્તકાલય ટાવર રોડ-સુરત

રામદેવ પીરના વિવાહ

ભાઠી હરજીની સાવળો,

સગાળશા શેઠનું આખ્યાન,

કાચબા કાચબીનું ભજન

: પ્રકાશક :
શ્રી હરિહર પુસ્તકાલય
: : : : ટાવરરોડ : : : :
: : : : સુરત : : : :

છાપનાર : ગોવિન્દજી ડાહ્યાભાઇ નાયક, શ્રી અનાવિલ બંધુ
પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ. બરાનપુરી ભાગળ ભાજીવાળી પોળ, સુરત

આવૃત્તિ ૧ લી .. ૧૯૩૯ પ્રત ૨૨૦૦

કિંમત ૦-૨-૦

રામદેવ પીરના વિવાહ

ભાટી હરજીની સાવળો તથા ભજનો

વીરામારારે વિવાએ આવ્યાજી,
અને વડી મુરતે તેડાઈ અજમલરા.
પર ઉપકારરિ પરજન પાળણુ હેજી,
દ્વારકા નગરથી ધણી પધાર્યાજી;
પોઢયા પોઢણુ માંહીરે બાવા. વીરા૦ ૧

અજમલ ઘરે હુઇ વધાઇજી,
તો પીંગલગઢ પરણાયરે બાવા.
રાતે સુતીમે સ્વપ્નું લાધ્યુંજી,
અને લાધ્યુ સમરથ વાળેરે બાવા. વીરા૦ ૨

વીરાજીનો વીવાહ રચીએજી,
ઉઠિ અને આણું આયાજી;
તો હળી વાત સુણાઇરે બાવા. વીરા૦ ૩

સાસુરે વારો સસરો વરેજી,
વારે લોલ લોકાઇરે બાવા.
કહે સગરો તમે સાંભળ વહુ વર રાણીબા,
તુમ એવે શુકન મત જાઓરે બાવા. વીરા૦ ૪

દાદો રણસિ પિતા અજેસિંહજી,
એની પરચુ પીર ઈરે બાવા.
કુળમાં ...મ્યારામદે કરણી ઘરજી,
તો શીહ રામદે સરખા ભાઈરે બાવા વીરા૦ ૫
પાટણમાં પઢીઆર વસેલાજી,
ને ઠાકર હીમર ઠાયરે બાવા.
ભર્યો આઓરે ઠલા આવોજી,
તો ફેર ઠોર નહી પયરે બાવા. વીરા૦ ૬
ડાબા જમણા તીતર બોલેજી,
અને બોલે બોલે બીલાઈરે બાવા.
હર્ઈ.આ બાગમાં કોયલ બોલેજી,
તોયરે શુકન થયાં સવાઈરે બાવા. વીરા૦ ૭
પાટણથી પરવરી ચાલીયાજી,
અને દીધાં તે રથ ખોડાઈરે બાવા.
એક પલકમા પોકણ પાતાજી,
તો દીયો મારા વીરને વધાઈરે બાવા. વીરા૦ ૮
ફુલ મજુસના કાઢયાજી,
અને આરતીયુ ઉતારાઈરે બાવા.
પીઠ પાયક રામ બોલીયાજી,
તો મારી સુગણા બેન ભલે આઈરે બાવા. વીરા૦ ૯
પોકણથી પરવારી ચાલીયાજી,
અને દીધાં રથ ખોડાઈરે બાવા.

એક પલકમાં પીગળ પોતાજી,
તો લીયમા વીર વધાઇ બાવા વીરા૦ ૧૦

માધવડા મેં જાણ્યો નોતોજી,
તો મોત કઠેથી આઇરે બાવા.
તુરક્ષું સાંગે ગયું જ વારેજી,
તે સમરે નહી ઘર બાઇરે બાવા. વીરા૦ ૧૧

ચોથે આંટો ચોરીયે ફરતાજી,
અને બેનીએ રાગ સંભરાઇરે
પીટ પાએક પી રામદે બોલીયાજી,
તો મારે ઘોડલે જીન કરાઇરે બાવા. વીરા૦ ૧૨

સોઢા ઉભા અરજ હાનીયેજી,
પીરનો ગુનો અમારો કાંઇરે બાવા.
પીઠ પાએક પીર રામદે બોલ્યાજી,
તો મારે ઘેર સુરાઇરે બાવા. વીરા૦ ૧૩

પીગળથી પરવરી ચાલીયાજી,
અને દીધો તે રથ ખે બાઇરે બાવા,
અને દીયો મારી બેનને વધાઇરે બાવા. વીરા૦ ૧૪

વીર તણા વોરતીયા આવ્યાજી,
અને આવ્યા તે સમરથ સાઇરે બાવા.
કંકુ કેસરન બીરાજેજી,
અને શાખલીયા ચોડાઇરે બાવા. વીરા૦ ૧૫

લાખુ આવઇ લક્ષ્મી આવેજી,
અને આવે લોકા લોકાઈરે બાવા
પીંઠ પાએક પીર રામદે બોલ્યાજી,
તો થારા સગુણા બેન કેમન અઇ બાવા. વીર૦ ૧૬
છનછન નોબત વાગેજી,
અને સાહેલીઓ મંગળ ગાઈ રે બાવા.
પીંઠ પાએક પીર રામદે બોલ્યાજી,
તો માહી સગુણા બેન ભલે આઇરે બાવા. વીરા૦ ૧૭
સ્વપ્નમા મે હીરલો લીધોજી,
અને માણેક મેલું થયરે બાવા.
ખોટો હીરો મને ખરો કરી દયોજી,
તો મારા રામદે સરખા ભાઈરે બાવા. વીરા૦ ૧૮
અને તેના બાય સ્થાપક સાયાજી,
એ સ્વપ્ને સર્વ ગત જાયરે બાવા.
એ સ્વપ્નો તે જુઠો લીધોજી,
આ કેમ સાચો હોઇ જાયરે બાવા. વીરા૦ ૧૯
મોરે રામને કેડે બાઇજી,
અને આયા મંદિર માંયરે બાવા.
મામા મામા કરી મળ્યા ભાણેજાજી,
તો મામા કંઠે ગઇ મોહી માઇરે બાવા. વીરા૦ ૨૦
અમર પાઘડી વીરા તમારીજી,
અને અવિચળ રાજકરાઇરે બાવા.

રાણે આંગણું રમે બાળકોજી,
તો બેન બાર બોલાઇરે બાવા. વીરા૦ ૨૧
પિંગલ છછરંગ પોષક છછરંગજી,
અને છજરંગ પાટણુ ગાંદીરે બાવા.
હરી ચરણુ હરજી મેલ્યાજી.
તો દીયા આશીષ મીરાબાઇરે બાવા. વીરા૦ ૨૨

ભાટી હરજીની રામદેવપીરની સાવળ.

જીરે બાપજી ભજન વિના મારી, ભુખ ન ભાગે હેજી,
સ્મરણુ બિના મારી તલપ ન જાય;
અવરા દેવને હું નહિ યાચુરે, હેજી.
કૃપા કરીને રામદે દયાળ એજેમલ ઘેર અવતારધર્યો હેજીટેક.
જીરે બાપજી આદ જુગના અમર કુળ અરસહેજી,
અવતારણુ રામો દીનયાળ દુગ દારિદ્ર ટાળી સુખદેજોરેહેજી.
સેવક તણા રામો સદ રખવાળ,
અજમલ ઘેર અવતાર ધર્યો હેજી.
જીરે બાયજી મેં કુડા કે મેરા સતગુરૂ સાગા હેજી.
જનમો જનમના કાપ જાળ બની કની ગુરૂ વાટેને ઘાટે હેજી.
અજમલ ઘેર અવતાર ધર્યો હેજી. ૩
જીરે બાપજી પાંખ વિના પંખી કેમ ઉડશેજી,
જળ વિના મછીયાના કોણુ હવાલ, ૪
રાજ વિનાની કોણુ ગતી મેરી હોજી.
લખપતી રામો સદા રખવાળ,
અજમલ ઘેરે અવતાર ધર્યો હેજી. ૫

જીરે બાપજી મેં ગોરીને મહારાજ મળીયા હેજી,
મળીયારે માલાની જારી દરી ચરણે ભાટી હરજી બોલ્યા હેજી,
રામદે પીર મને પડછો દેખાડો,
અજમલ ઘેર અવતાર ધર્યો હેજી.

સાવળ ૨ જી.

ચડો ચડો અજમલ રામા એક વાર ઘોડલે જીન ધરો.
પીરજી દ્વારકા રોકાઈ રહ્યા રામો દ્વારકા રોકાઈ રહ્યા,
તરે મારવાડ દેશમાં વખો પડયો હોજી,
ધડ દિલ્હીથી ચડયો બાદશાહ ગામ રણુજા ઘેર ઘાલ્યો ચ.
કોણ કુંવારી ભોમ ભણીને રામા કુવરની આણ ફરે ચ.
અજમલજીની ભોમ ભણીને રામા કુવરની આણુ ફરે ચ.
લીલુડા નેજા તોડ દીયે ગળીયેલ નેજા રોપ દીયા ચ.
ગામ રણુજામાં ગાય વેધાણુ લાલ દેવરા રગચડે ચ.
માતા મીણલદે રૂદન કરે છે તારા મોદીખાના બંધ હુવા ચ.
કોરો કોરો કાગળ લખે ભાટી હરજી, વધ્યા પંડિતની સાહી પડે
દ્વારકાથી પીર રામદે ચડીયા, ચપો કુપો એની વારે ચડયા,
ગઢ ગીરનારથી ગોરખ ચડીયા, ચોરાશી સિદ્ધ એનીવારે ચડયા
મેવાડમેથી મલીનનાથ ચડીયા, બાવન વીર એનીવારે ચડયા
આબુ ગઢથી કુંભો રાણો ચડીયા, ચોસઠ જોગણીએનીવારેચડયા
એક ગેમરા મારે જે જુલું બાદશાહના તંબુડા તોડ દીયા ચ.
હેઠ બાદશાહ ઉપર ઢાળીયો તે હંસલો રમણ કરે ચ.

ઉભી ઉભી હુરા અરજ કરે છે હીંદવા બાદશાહને છોડી દીયો
દીલ્લી શહેરમાં દેવળ ચણાવું, ઘેરઘેર રામના જાપ જપે ચ.
સવા લાખની દેગ ચડાવું સવા લાખનું છતર ચડે. ચ.
આદ ઉગારો સેવક તમારો, હુંજે ધણી મેં વનટીયા ચ.
હરી ચરણે ભાટી હરજી બોલ્યા, સદાય ધણીમારી સંગે રમ્યા.

સાવણ ૩ જી.

આવો મારા નકળંગી શ્યામ. નીજાનંદિરે હોજી.
અમરૂ સ્વામ સંતુરો તારણ ભક્તા ઓધારણ ભારી.
તમે આવો મારા રામદેવજી નીજારીરે હોજી;
અજમલ ઘરે અવતારીરે, હોજી. તમે૦

ચડીયા સરૂસાદ સલુણા પર, તપીયા તપ તપ કરારીરે હોજી.
હોય નરસિંહ રાખો વણ ઉરબુતા ઉતારી,
તમે આવો મારા રામદેવજી, નીજારીરે હોજી. તમે૦

અશરી સેધુણ લુણ રીમસરી, કરડ રો ગીરધારીરે હોજી.
દ્રડે રમતા તો દેવ વીધારો ઉજડ ભોમી વરમાઈ. તમે૦

બુડતા વાણ વાણીયો સમરે, ઉભી રામ પોકારીરે હોજી.
ચોપાટે રમત ભુજા પસારી રામા ખેંચલીયો કર ઝાલી,
તમે આવો મારા નકળંગા નેજાધારી, રે હોજી.
સ્વારથી સાથરે સુતો રામા રૂદન કરે નરનારી હોજી.
કરી હેલા હાજર કરી વીના, રામા રમવા હુવા તૈયારી ત૦

સાવળ ૪ થી.

ગુણ વખાણુ અતિ ભારી અલકારા, ગુણ વખાણું અતિ ભારીરે.
સંકટ કાપે સહાય માગુ નકળંગી નામજ ધારી ટેક.
પહેલો પરચો રામે દુધનો પુર્યો, ઉકળતી દેગ ઠારીરે હોજી.
દીનોનાથ જ્યારે ભુવન પધાર્યો, પછી મંદીરે પધાર્યા મોરારી અ.
રામદે પીર જ્યારે પલંગે પોઢયા, ભેગા વીરમદે ભાઈરે હોજી.
માત પીતાના મન હરખાણા, ઘેર ઘેર બાંધી વધાઈ અલક;
સુવેલો વાછડો જીવાડયો રામદેવ, વેળણુ ગાય દોવરાવીરે હોજી.
એની સજનાના સંકટ કાપ્યા હાળદે લીધા ઉગારી. અલક૦
પળે પળે પીર રામદેને સમરૂ ઉપજે અલક અવતારીરે હોજી.
ગુરૂ પ્રતાપે બોલ્યા ભાટી હરજી, ધણી ધર્યો નેજા ધારી અ૦

સાવળ પ મી.

જીવા જાટકી બની જાવને હુશીયાર. રે.
મારી ઓગરીએ આજતના રામા આવજો હેજી.
તમે હાંકો લીલાને વહેલા આવજોરે હોજી.
પશ્ચિમ ધરામાં રામો પીર પ્રગટયા હોજી. મારી૦

પરચો દીધો વણુંની મોજાંરે—મારા હાકેમ લીલાને.
મધરે દરીયામાં બેડી લાગી બુડવારેજી,
આવો આવો કાંઇ વાણીયાની વારરે— મારી૦
પારસ નાથને પોકારે પેલો, વાણીયોરેજી—
પારસ નાવે તેની પાસરે— મારી૦

રામદે ને વીરાદે રમતા સોગઠેરેજી.
જાણું જાવું કાંઇ વાણીઆની વ્હારેરે— મારી૦
લીલુડા પલાણ રામદેએ માંડીયારે હેજી.
બુડતા તાર્યો એલા વાણીઆના વહાણરે— મારી૦
ઝેરના કટોરા રાણાજી મોકલેરે હેજી.
દેજો દેજો મીરાંબાઇને હાથરે–તમે૦ મારી૦
એતો અમૃત કરી પી ગયાં હેજી,
આવ્યા છે કાંઇ અમીના ઓડકારરે— મારી૦
નરસઇયાની નિંદા માંડીરે હેજી,
હારતો આવ્યો સભાની મોઝારરે. મારી૦
લાખા ગૃહમાં પુર્યા પાંડવોરે હેજી,
હાર્યો હાર્યો હસ્તનપુરમાં રાજરે, મારી૦
પત્રીકા લખીમે રામા પીરને મોકલીરે હેજી,
વાંચી વાચી આવો વારરે. મારી૦
દ્વારકામાં પથરા ભાંગ્યા કોલવોરે હેજી,
દેવળ ફેરવી દીધા છે કેદારરે. મારી૦
ગુરૂને પ્રતાપે હરજી ભાટી બોલીયારે હેજી,
દેજો દેજો સાધુ ચરણમાં વાસરે,

સાવળ ૬ ઠી.

વાગે ભડાકા ભારી ભજનના, વાગે ભડાકા ભારીરે હેજી,
બાર બીજના ધણીને સમરૂ, નકળંગી નેજા ધારી, ભજ૦

ચરૂવરાજાને અમ્મર સ્થાપ્યે, પ્રહેલાદ ઉગાર્યા પડકારીરે હેજી,
સંધ્યાળે દૈત્ય સંહાર્યો હરિ એ નોર વધારી.
તારાદેનું સત રાખવા, માળી થયા છે મોરારીરે હેજી,
માલે રૂપાના હેરણા હેર્યા, આરાધે મોજડીયું ઉતારી. ભજ૦
તોળીએ ત્રણ પુરૂષ તાર્યા, જેસલ ધરડાની નારીરે હેજી;
સુધનવાના નામ પ્રતાપ, ઉકળતા કહા કડા ઠરીરે. ભજ૦
પલે પલે પીર રામદેને સમરો, છે અલક અવતારીરે હેજી,
હરી ચરણે ભાટી હરજી બોલ્યા, ધની ધાર્યા નેજાધારી ભજ૦

સારણ ૭ મી.

તારો ભરોસો મને ભારી અજમલ તારો ભરોસો મને ભારીરેજી,
ભાગ્ય બડા જેને ભગવત મળીયા, રામો કુંવર નેજાધારી અજ.
મંજારીનાં બાલ બચ્ચાં ઉગાર્યા બળતી અગ્નિ માંયરેજી,
ભક્ત પ્રહુલાદની પ્રતમાં પાળી, માર્યો હિરકંશરાય અજ.
કૈરવો પાંડવ ભારથ રચ્યું, આવ્યા છે માર મારીરેજી,
ટીટોડીના બ્હાલે ઇંડાં ઉગાર્યાં પ્રગટ પરચે ભારી. અજ.
ગીરધારીએ ગામ ગોકુળ વસાવ્યું, પરમની ગયો ચારીરેજી,
પેસી પાતાળ કાળાનાગ નાથયો પ્રગટ રચ્યો આપી. અજ.
ગિરિ ગોવર્ધન કરમાં ધાર્યો, ઇંદ્રનો મદ ઉતાર્યોરેજી,
વાસુદેવ દેવકીનું દુઃખજ ટાળવા, મામા કંસને માર્યો. અજ.
ગજગજ જ્યારે હુવા પ્યાસ, ચાલ્યા સરોવરમાંયરેજી;
જઇ જઇ વ્હાલે ગ્રુંપને માર્યો ઉગાર્યો ગજરાય, અજ.

સેન ભગતના સંશય મળ્યા આપે બન્યા હરિ નાઇયેણી,
હોઇકા જોડીમા હડીજી બોલ્યા અમીરમ વાણી, અજ.

દલા વાણીયાની રામદેપીરની સાવળ.

અરજ સાંભળો રણુજાના રાય,
હુકમ કરી તો પીર જાતરાએ થાય;
મારી અરજ સાંભળોજી. મારી અરજ૦
ગુજરાતી વાણીયો જાત્રાએ જાય,
માલ દેખીને ચોર વાંસે થાય. મારી અરજ૦
જાડી જાડી ઝાડીયું, વસમી વાટ,
એ જણા વાણીયાને ત્રીજે થયા સાથ. મારી અરજ૦
ઉંચા ઉંચા ડુંગર વચમાં, ઘોર;
મારી નાંખ્યો વાણીયો ને માલ, લઈ ગયા ચોર. મારી અરજ૦
ઉભી ઉભી અબળા કરે, પોકાર,
સોગઠે રમતાં પીરને ગયો છે અવાજ. મારી અરજ૦
લીલુડો ઘોડો હાથમાં તીર,
વાણિયાની વા'રે આવ્યા રામદેપીર. મારી અરજ૦
ઉઠ ઉઠ વાણિયણ ધડ માથું જોડ,
ત્રણ ભુવનમાંથી, શોધી લાવું ચોર. મારી અરજ૦
કહું છુ ચોર તમે, કેટલેક જાઓ;
વાણિયાનો માલ તમે કેટલા દહાડા ખાવ. મારી અરજ૦
આંખે કરૂ આંધળો દીસે કાંઈ કોઠ;
દુનીયા જાણે આ તો રામાપીરનો ચોર. મારી અરજ૦

ાય દલુ વાણિયોને ભલી રાખી ટેક.
ણુંજા શહેરમાં વાણિયે પેરી લીધો ભેખ. મારી અરજ૦

ભજન.

આદનાથ ગુણુપતજીને સમરૂ, સરસતી રૂદામાંઇ હેહેજી.
નીત ઉઠે કવરતવચાને સીમરે, તો ભુલને રાય બતાઇ.
ટેક—બાપજી આરાદે, ધણી આઇ હેહેજી.

કર હંસલે અસવારી ચનદાતા, આરાદે પીર આઇ હેહેજી.
માતા મેણાદે પીતા અજમાલજી, વડા વીરમદે ભાઇહેહેજી.
બાળનાથરોકેવ જે બાળકો તો સીરપર હાથ ધરાઇ બાપજી. ૨
કુહા ને કપટી લોભી લાલચુ, જમલા મેમની ભુલાઇ હેહેજી.
ણ કુડીયાંસે મારેકેડી સગાઇ, દાતા પાપીયાંરો પલો છુડાઇ. ૩
ભેર વરાહસને રામ મારીચો, જુનોડી લોગ વસાઇ હેહેજી.
કાલકુંડને દેત ગાડાગો તો, બજરમલા સરકાઇ બાપજી. ૪
ગામ રણુ જે ધામ ધણીયારા, પેરસે જ્યાં રીસકુળકમાઇ હેહેજી.
પરરચ જકે પરમપદ પાયા તો, ભુલાને રાસ્ત્રે બતાઇ બાપજી ૫
સદા નામ મેચ.જી મળીયાગમાના ભારથી ગોળબાઇ હેહેજી.
ગોપાળભારથી સરણુામે બોલે, વારા બાંનારા બીહદ સંભાઇ. ૬

ભજન.

અબ તુમ દયા કરો શ્રી રામદેજી, અજમલકે દેવાને વલે. ટેક.
અજમલ તેરા ધ્યાન લગાયા, સમદરમે દરસન પાયા.
વચનારા બાંધા આયાજી મેણાકે, ભગાને વાલે અબ.

ઘેડા ટોદાલ ગયા ગુરૂ, બાળીનાથજી પાયા,
ભેરવા રાકસ માર હટાયા, જુની સોમ વસાને વાલે અમ. ૨
નાવ બાએ તારી તારી સમદરમે, ભએ વધારી.
મીસરીકી કરણી ખારી એસા હાંબુ સુકાને વલે અમ. ૩
ચોરી મુગણુંદે બાઈ વો, પીગળગઢ પરણુઈ.
રતનારાયકાને જેલ છોડાઈ, એસા વેવાઈ કહાને વાલે અમ. ૪
ઘર ધારૂરે આયા બાઈ રૂપાને, જમલે બોલાયા.
રાવળ માલદેજી ખડક ઉઠયા, થાળીમે બાગ રચાને વાલે અમ. ૫
કેતાક સંત ઓધરીયા તેરા, જુગ જુગ સીંમરણુ કરીયા.
ગોકળદાસ ગુણુ થેરા ગાયારે, સેખરો ટેક રાખને વાલે અમ. ૬

ભજન.

રામાકુંવર રઘુવંશીરે રાજાને, કરણીકરે, સીમરો ફીરનાંહાંહાંગ.
દસમીરણીદીનમાસ ભાદરવોતો, અગીયારસબાવેલીયો અવતાર
અગીયારસ બાવે લીયો અવતાર હો ટેર રૂડીરેણુ રામદેજ.
મીયાંએહાં રૂડીરેણુરા રામદેવ મલીયાને, પીર અવતારયોરેહાં.
માતા મેણાદેરા પુર્યા મડોવરા અજમાલજી, રીબાવેપુરીહે આશ.
મેણુ બાગેને ટુઠયા મારા જાતો ગઢપોકણુ બાવે લીયો.
અવતાર રૂડી. ૨
સુવાચંદણુને સોનું સોળસું સતીયે, સજીયા સોળે સણુગાર.
મોતીમેવારા થાળ તો પીરસીયા, તો ઘરઘર વરતી જે.
મંગળાચાર રૂડી. ૩
ઢેલ નગારાને નોબત વાજે બીના ઝાલર બાજે ઝણુકાર.

નીકળ'ગી વાજા પીરાં ગેળી, વાજે તો ગાવો માગળને.
વધાવે તેનો બાળ રૂડી. ૪

એડી તો લેને બાવો બટમે પધારીયાને, ગાયાતણાં હરહુવાગોવાળ.
હોય કરજોડ વીરમહેજી બોલે તો, રાંમાંક'વરથે ઉતારા માને
પાર રૂડી. ૫

ભજન.

પારણામે આવે મારા પ્રેમ પ્રભુ, ગોઢીત્યાંહે તોહાહરીયાજીયોટેર.
હુલરાયા રમતા રામદેરણું જામે, આયાહા પીરજી.
પોકુણગઢ પધારીયા વાંહાં. ૧

આ પીરજી જલમીયાજદે આલમ, જાણીયો હે.
તો દૂર રહી આણુ હુવાજી જીઆ, રમતા. ૨

માતા મૈણાદે જ્યાંરા પીતા, અજમલજી હે.
તો રાણી નેતલદે, વર પાયા જીઆ, રમતા. ૩

વખમી વેળા તો રામા વાણીયાને, તારીયો હે.
તો હડયે રમતાં દહયતને, મારીયો જીઓ, રમત. ૪

રાકસ મારે ને રામા ભોમકા, વસ છ હે
તો પીરજી મોતીડે, વધાયા જીઓ, રમત. ૫

ઘેર ઘરૂરે ઘરેજમલો જગાયો હે.
તો બાઈ રૂપાને વાચક, આયા જીઓ રમત. ૬

ખેં'ચને ખડક રાવળ માલજી કોપીયા હે.
તો થાળીમાંવ બાગ લગાયા જીઓ, રમત. ૭

બાઇ સુગણુરાંમે સોગ ભગાવીયા, હે તો સુવેલા બાળ
જીવયા જીઓ રમત. ૮

હરરાચરણુંમે ભાટી હરજીજી બોલીયા હે.
તો ચરણુંમે શીશ નમાયા જીઓ, રમત. ૯

ભજન.

ચ્યાંનને તો ધ્યાંનરી ગાંડડી લે બાયા હો બાવાજીઆણું અશ;
આગેમતી બોલો માન જરા મારા, વીરારે દેચાં માંચલ';
હીરા હો બાવજી ટેક. ૧

હાથમે દીવલીયો નુગરાંને ચાંદણો. નહ સુજે હો બાવાજી
ગરૂમમ દીવો લે શાયા સોજો મારા વીર. ૨

ભાંગરા પીધેલારી નુગરારી તરસના નહ ભાંગી હો બાવાજી
એ દારૂઓ પીધેલા મત, હીણો મારા વીરા. ૩

નેણાંરે આંજણીયે કોરે કુપએ મત રીજો હો બાવાજી
આ પરનારી મોચેલા પરળે જાવે મારા વીરા. ૪

નવરાંરાં ટીકાય તણાએ રામદેજી બોલે હો બાવાજી
આયો ઠા અજસરાએ હે, મતી ભુલો મારા વીરા. ૫

ભજન.

ભેંસ દોવરાવું હે હરરે ભુરકી ચાણરી પીરતો રંધાવું રે
પેલાજી માડાં હે મારા. ૧

સામને સુગણાં દેરા વીરા હે....ટેર....હાલો હર રીસેયા
હે જાવો દેવળે.

રાજા રાંમદે વધાવાંહે ભાઈ હાલો હર રીસેયા હે.
બાઈ જોયા મહરીયા મે જોયા માળીયા જેયા રાજ દરબારે હે

ભાઈ જોયા વાડીમાં હે જોયા બાગમે જોયા હાટ બજારાં હે.
ભાઈ વાટવતા ઊંડા હે વીર વીન્વું સત્ર રામદે બતાવે હે.
કીયે એ લાણુ હો હરને ઓળખું કીયે નેણુ અણુત્યારે હે ૩
માથે પચરંગીયે હુંરે મોળીયો ગળે મોહનમાળા હે.
વેળ ગેડીયો હે હરૂરે હાથમે જોયા દદીયે રમત હે...૪
અણુરણું જાણી લોમમે સૈયાં મંગળ ગાયા હે.
ભાઈ અરજ કરે ને હે હરજી ઓળખીયા લીલે નારલેવધાયા. ૫

ભજન

રાણીધરા અમર નેમ લીધા જદુણી આ વારતા.
અજર રેમને વસતાં દીની જ્યાં દનકા વકતાર. રાણી. ૧
દેર ગુરાંસેપર તીનરાંઓ ઓસી ગુરાંસે પરતીત રાખો ચાર
જુગરી રાય.
પાળો અલખ ગરા પ ય પુજે પુજ્યાં પારખ પડે.
બીધ રામદે સાચી ભણુ હાં એ હાં.........
રાણી એક જોગી જુગાં પેહાડે મારા પ્રેમ ગરૂરે પાસ.
ઉંધે મસ્તક ઝુલત જ્યાંને નીજ્યા ધમરી આસ, રાણી. ૨
જાણુ સતીયાંઓ નેમ લીધા જ્યારે ધરણુ હુંદા બાર.
ઈંદ્રરે ધરે આગલા રાણુ ભેટીયા દેની બાર. રાણી. ૩
રાણી કોડ કુંજર કનક ભરીયા સોમ દાન પચાસરે.
અતરો દાન ગંગાજી અળપો તોય નીજ્યા ધમમહકકાર. ૪
રાણી લાખ હીરાને કોડ મોતી પદમ કોડ પચાસરે.
અતરો દાન પોહણુજી અળપો તોય, નીજ્યા ધમ હદકાર ૫

રાણી કાગ બગલે રોળ માંડી અલખ વાણી ઓચરે.
પારકા પરીયાણા પુછો ઘર અંદર તાળા જડે રાણી
પઢોરમાં લખે નામા સંત સારા સાંભળે.
અમર હીરો હાથ આયોજ કે ભુલા કયુ ફરે રાણી

ભજન

પીરજી ઓ દેવી તો સમરૂ એ સારદા હોજી પ રાં ગુણ
લાગુ પાહા
ભુખ્યાને ભોજન આલજો હોજી, પીરાં તરસ્યાને પાણી પાહા
ટેર... મેજુબાળે હુ આવશાં હોજી, આસાં મેતો અલખ ધણી
ફરમાર જુગતીસુંજ મહો જગાવ સાંહો
પીરજીયો અણુરણુંઆરારે મારગે હોજી પીરા ઝીણી ઉડે ગુલા
ભગમાં સંતારા લુગડાં હોજી, પીરા નીરમળ જ્યારી દેહ મે
પીરજી હે અણુઝુઆરારે મારગે હોજી પીરાંસંતઉતરીયા અ
બાણુત હડણુ રામદે હેજી પીર મેહા મંગળીયો મા
પીરજીહો અણુજુઆળીરી થળ વટમે હોજી પીરાં ઝુલે
અસવ
લીલે ઘોડે એ હંસલો હોજી માથે રામા કુંવર અસવાર.
પીરજીહો આજ ધાઉ દીશે ધુધળો હેજી પીરા ક
કાઠોરો વુઠો
હરચરણમે હરજી ભાણે હોજી પીરાં દુધે વુઠો મેઘ

ભજન

પાંચ પીર મુલતાન મુલક રાજા વેતા હીંદવાંને મળવા આયજી.
ટેક....ધન બાવાજી મારા સેંયાજી આદ પીરતો મુસલમાનજી.
હીંદવા પીર નવ દેખ્યાજી આદ પીર તો મુસલમાનજી. ધન ૧
સવા હાથકી જાજમ બીછાઇજી, તુમ બેઠોની સબ સેંયાજી. ૨
એક બેઠા દોય બેઠા, પાંચ ફકીરજી ધન. ૩
સવા શેરકી દેગ ચઢાઇજી નાંય ઓયો ચોખા ચાવલજી. ૪
પેલો કે મારે ઘેવર લાડુજી દુજારે છુટા ચુરમાજી ધન. ૫
તીજો કે મારે લ.વો લાફસીજી, ચોથારે સેવ સુંવાળીજી ૬
પાંચમો કે મારે ઉજળા ચોખાજી, છઠ્ઠારે ઠંડા ટુકડાજી ૭
મોરાકે બાઇ વાસણુ આપણાજી, વાસણુ મકકે મદીનેજી. ૮
રામા પીર ધણી ભુજા પસારીજી એક પલમે વાસણુલાયાજી ૯
એક હાથ મુલતાન મુલકમેજી દુજો મકકે મદીનેજી ૧૦
ઝોળી ઝંડા પવન પાવડીજી એક પલમે હાજર કરદીયાજી ૧૧
બડા પીગંબર બોલેજી અબ હીંદવા પીર તુમ સચાજી ૧૨

ભજન.

હરજી ભાટીને રામદેવજી મળ્યાની નીશાની.
પેલારે પરેચા ગઢ પરસીયે હાં રૂપે મળ્યારે રેમાની
હરજી કેને રહેલો મારીયો હાં મુખડે મીઠી વાણી ટેક. ૧
વારીઓ વારીઓ મારા સાહેબા હાં થાં પર કાયા ખુરબાંણી
સંતરો કેરો દાતા સાંભળો હાં છોડયા દુધ જળ પાણી
કળજુગ આયો રામા કોરે રાખો હાં એહાં.

કણુ રોકે વીજે હુરજી બાળકો હાં કરણી અજીયા ચરાવે
અહીંયા લાગી રેમાં ને અંત ઘણી હાં થોડા દુધ પીલાવે વારીયો
છછ મહીના રાચાકુંભા કરાંહાં નઈ કોઈ ફળી કેવી ચાંણી
પીરજી કીયોંમાંને દુધરે હાં મુખડે નારે કે વણી વારીયો
ચીપી કાઢી હે દામા સતરસમી હાં મન સાથે મંજાણી
હરજી દોયણુંને હાલી આગે અજીયા સમાંણી વારીયે ૪
ચીપી ભરલાયા હરજી દુધનીહાં માંય થોડી મીસરી મીલાણી;
હેત કરતે હુરજીને પાંમીયોહાં કાયમ ટકુણા આંણી વારીઓ
જેઠ અસડાં રતાવ દાડાં સુકી કઠ નીર વાણી;
તરસ લાગીરે માને અંત ઘણી હાં થોડા માને પાણી પીરાવો ૬
જેઠ ખવે ને રવી તપે હાં સુકા સરોવર પાણી,
પીરજી કીયો અલી રે હાં પેલાં કોસાપર પાણી વારીઓ ૭
ઘોરે ચડને હરજી આવીયો હાં સુકા સરોવરીએ પાણી;
મુખ ધોયા ને કરભાળીયા હાં સુજી પઠમ પીરાણી વારીઓ ૮
લીલો ઘોડાને ટોપે અણુહો હાં તુરરે તારા ફરારી,
કે તો દીસે જગરો ભોમીયો હા નાતો આપ અવતારી વારીઓ
અવઘટ ઘાટી મેંહુરજી મુઆવીયો હો એક મારી વાત વીરાણી
જુની ઘાટીરો મારગ વાતરો હાં આતો મારી ભોમ અજાણી ૧૦
અસંગ જુગાંરાબાપજી ભોમીયા હાં નઈ થારી ભોમ અજાણી
હેત કરેને હરજી બોલ્યા હાં સાચા સાળગ પ્રાણી વારીઓ
સાથે ચાલે તો હરજી હેચાલું હાં કરૂં મારા હંસલા રેહાણી
મોરોરાખું મારા જીવજ્યું હાં થને ચાડું નરવાણી વારીઓ

સેતીસીંગને ઝંઝરકંથા હા નેજોને નીસાંણી;
હરચરણુજામે હુંજી બોહયા હાં પીરજી મળયારી નીસાંણી.

ભજન.

પીરજી હો સીંધુ નગારા હેવાજી પીરાંવાજે રણીગણુવા
આયો મીર સંઘડી તણો હોજી અ શે ઘેરી રણું નરી ગાય-ટેક.
બંધવા છોડાવો પીરાં ગાયાં તણા હેજી ઉભી સેતો રામ
સરોવર પાળ બંધવા છોડાવો પીરાં રાવળા પોજી
પીરજી હોય વઉવાં સારી હે વીનવે હોજી માંરા સસરા સુનો
નાગથાં જાગ્યા મારા શારજા સરે હોજી માંગ તો દુઃખ જાવે ભાગ
પીરજી હોં દેવરાને લાખી વચે હોજી પીરાં ઉઠે રહી રડતાળ
સુરવી સીમાડા હે લાગીયા હેજી પીરાં બાંધે હેગ્યા હેગોવાળ
પીરજી હો સુતાયે સુખભર પોઢીયા જી થાને અમઘટની હઅપાર
અમજાગો અજમાલજીરા હેજી પીરાં અસુરા ચોકીયો અનીયાવ
પીરજી હો ભળહળ ભડાભાન કયા હોજી ઉઠયા રાંમો રજા
કુંવાર પાણુકડણુ રાંમદે હોજી મેડા મંગળાયો ને માલ બપ
પીરજી હો સીંધડીમેથાં ન ચાંપીયા હોજી પીરાં ધુમે રહ્યો મે
કાય અનવી અસુરની માવાંમા હોજી પીરાં પગે લગાયા પાય
પીરજી હો ઘરગર થાન અલેખગ હોજી પીરાં ઘરઘર મંગળા
ચાર હરચરણુાંમે હુરજી ભણે હોજી મારે સદા કુંવરજી રીસયા

ભજન.

આહકી ઉતપત કુંણુહે મહર કેરા ગાજ કુંણુ હે
વેદ કેરા મંત્ર સાધુડાં કુંણુકે રકા

ભાઈ પુછો પુગ પંડતાંને તેડાવો જાણીયા જોશીડારે ભાઈ ૧

નેમરા ગરૂ કુંણ હે રહા હાં હાં ઐ હાં

ભાઈ જમી કેરી જાત કુંણહે સબ પ્રથવીકા રૂપ કું હે ર

પાણી કેરા બીજ સાધુડા કુંણ હે રે હા પુછો.

ભાઈ સંતકી એકસાર કુંણહે સારમાયકી ધાર કુંણ હે

ધારમે એક ધીરપ રાખે વો નીરજન કુંણહે રહાં પુછો.

ભાઈ નાથજી કાલીંગ કુંણહે ભવાંનીકા ભંગ કુંણ હે

ભંગમે એક જોતાં જાગી વેતો દેવીયાં કુંણહે રહાં પુછો.

ભાઈ કતવારીકા વીતર કુંણ હે વાંઝણીકા પુતર કુંણ હે

સુતરબાધે જુઠ બોલે વો તો નુગરો કુણ હે રહાં પુછો.

ભાઈ કળજુગી કરતુક કુંણ હે મેઘડીકા વરણ કુંણ હે

બોલીયા સીવ રામદેહ અવતાર સાધુડા સાજયાં મળે હા પુછો.

ભજન.

થળવટમે થાંવ પીનંરા થપાણાજી.

જયાં રોપડછો પરદેશાંમાંઇ હો મારાજ.

દાદરણ સાજધારા પીતા અજમાલજી હેજી

જયાં રાવડા પીરમદે ભાઈ હો મારાજ—પુગ

પુર સરાંમા પાર ઉતારો સદા રામ માંને સરણું મે રાખો,

હીંદવા કુંવર બેડા પાર ઉતારો હેજી.

વચન કોલ શું વાણીયો આલીયો હોજી,

વણજ કીયો ઘણો બારીડો મારાજ.

ચોપટ રમતાં ધણી ભુજાયા પસારી હોજી,
એવો તારવીયો વેપારી હો મારાજા—પુરા
તીનતો હાહારો લાછડીયો મરેલો હોજી,
એવી મુવે વાછડીયે ફલમાણી ગાય.
હાડ ગુડ જ્યાં શરખીયે ચાધા હોજી,
જ્યાંથી ખાખડી આંગળીયે સુકાઇહો મારાજા—પુરા
વડીરે ભોજાઇથારી અન ખડી હાહો,
લીધાં દાતણી ચારી નેમ હો મારાજા—પુરા
ધર અવતાર લીયો કીશુ કાર હોજી,
થે તો પહહે પીરાયાં ખેલોહો મારાજા—પુરા
અમર કોરડો ધણી હાથ રભાયો હે જી,
ઓથે ચાબડો ને ચટો લગાયેહો મારાજા—પુરા
ઉઠેને વાછડીયો ધાવણને લાગો હેજી,
એવો પીરજીયે પરચો બતાવ્યો હો મારાજા—પુરા
ઉઠો ને ભાભીજી ગાવંતરી ને મેળો હોજી,
થે તો દાતણ કરને દીયાં મન લઇ,
હરચરણે ભાટી હરજી બોલ હોજી,
વેતો અમર હુવા કુળરેતાઇ હો મારાજા—પુરા

ભજન.

અઢ દરૂડીથી ચઢે બાદસાંહ એવેરણું જા ઘેર લીધા હોજી,
કીયા ઠાકરરો ગામ રાણુંજે કીયા કુંવરની આંણુ ફરે હે જી,
અજમાલજીરો ગામ રણુંજોને રાંમાં કુંવરરી આંણુ ફરે હોજી.

ગાંમ રણુજારી ઝાડી કપાવેને બાદશારા તંબુ ખડાડીયા હે જી,
કોરા કોરા કાગદ લખે ભાટી હરજી વજો પંડત પરમાંણા લખે હો.
વજે પંડત તાંસાંની કીધીને લાલ દેવળો લખે લીયો હો.
ઉડતા પરમાણ વાંચે રાંમદે ચઢ ચઢો પીર વેગે ચઢો હો,
આયનો દ્વારકાં મેરમેરીયા ને તુરકાંહાંદે રાજા હુવો હો.
મોર બાકરા ઘણા વડીજે ને ગાયારે, ગાળા પડે હે જી.
ચઢો ચઢોને હીંદ વાણીરા સૂરા એકવાર ઘોડલે ઝીણપરા હો.
આપતો રામદે વેગા પધારોને મઘરા પ્યાલા તો ફેરરીયા હો.
મેવાનગરથી ગઢ માલદે જમણી ભુજા મેડતીયો ચઢે હો.
સતાદીપસે ચઢે ભવાની બાવન ભેરવ લાર ચઢે હો.
પાવાગુઢસુ ચઢે કાળકા ને ચોસઠ જોગણ ખપર ભરે હો.
સો સો ઘોડે ચડે રાંમદે સાંપો કુંપો સાથ ચઢે હો.
ઓમ ગોળરા છુટે ભડાકા બાદશારા તંબુ ઝડે પડે હો.
આવે બાદ સારો પલંગ ઢાળીયો માથે લીલુ ડામકરકરે હો.
હેઠે બાદશા ઉપર ઢોલીયો હરમાં ઉભી અલ્લા જપે હો.
અલ્લ ખુદા થારાનેટ કરોને બીબી રામાકુંવર રાબાય જપો હો.
હુનકેતો જનતા ખોટાબાપજી મુકડીયોનીઆવુ થારાદેશમાં હો.
કવડીઆળેને કરી પડાવુ પડીયે ડાદેવળ ઢેર ચણુ હો.
ગઢ દલડીમે થાન થપાવુ ને ઘમ, ઘર નેજા ખડા કરૂ હો.
આસ અગીયારસ મેળો ભરાવુ દીન ઉગતારી નીમણુકરૂ હો.
સો રૂપીયાંરો છતર ચઢાવુ સવાલાખરી ડુંગ કરૂ હો.
હરચરણે ભાટી હરજી બોલીયા એવાં, એવી રમતો રામીરમે હો.

ભજન

પીરાં પછમરારે માંય પીરજીરા થાંનજ હે પીરાં ચઢ ટેર.
એ મારારણુજારા રાવ હહુમાન થારે આગેફીરે પીરાંચઢજોમારા
નીલુડે અસવાર સાધાંરી રાંગા અરજ સુણે.
પીરાં ચઢીયા ઘોડે અસવાર થરહર તો માતા ધરણી કરે.
પીરાં મોતીડા તપેરે લલાટ તુરરોતો માથે ભગહુળ કરે.
પીરાં ચઢીયો માતા દેશરા દીવાણ કળીંગ ઉપર દળ લે ચઢે.
પરાચરણે અમારી રાખો લાજ હરજી તો બાટી અરજ કરે.

ભજન

આ કુપંથ ઉથાપે નર ઓછા, ધવળ પશરી ધુંસ કરે હેહે.
ઓતો કરણીરા કુડા અપગાધીરે, હાંદરસણુકીયાંમાનેહોસચઢે ટેર.
કુડાજકે સહાયરારે કુડા સાચા, મનને સોગ કરેરે ભાઇ.
મનકીયાં જયારી ભ્રાંતીની ભાગી માતા કીયાં જયાંને મકરચઢે કુડ.
પાટમાંડને ભેગા હોય બેઠા ડગલભાજપર, મોહ કરે ભાઇ.
સતારે પાસે ગરૂ શીશ મંઆવે કરણીરા હીણાં ગરૂ આપ કરે.
અજણકાજ કરે નર આઘા, રેણુગળે જયું રૂધન કરેરે ભાઇ.
હાથમે દીવલીયો હહાડે નઇ દેખે દેખ દેખ તડા કુહુવે પડે.
આડારે પાહાડ અડી ખંભા ઉભા નમણુરી દરગા નહી નમણ
કરેરે ભાઇ.
ગરૂજીરી ગાદીતે પાયનહી લાગે જયાંને તો સામીરાજાકેમમળે.
એક મારા ભાઇડાઓછાને હળવા જયાં સુતોમનમારોઘણોડરે.
હરજી કહે આપે અળગારે સકળ સુગરથ કરણીસે સંત તરે.

ભજન

કણુજારો વાણીયો હલ્યો સમદરા, જાયરે જ્યાંને સામામળીયા.
રાંમદે જયાંને લળેને લાગુ હોજી, લળેને લાગુ પાયેરે.
લળેને લાગુ પાય.

બીક પડે તો વાણીયા મને હેલો મારે હોજી 1
આયો સમદરાંરી તીરરેનાવણવાળાં નાવડા થારી નાવઓરેરી જી
નાવઓ લેરી લાવોરે નાવઓ લેરી લાવરે મે બાહુદે સાના
વરો ઉતારો પેલે હોજી. ૨

ઉતારો પેલે પારરે ભાઇ ભતરીજા આપણાં વે બેઠા નાવા હોજી.
બેઠા નાવરે માંયરે નાવણવાળો નાર હલાઇ વે ઉતર્યા પેલે હોજી.
ઉતર્યા પેલે પારરે હીરલા માણુંક વણ જ્યા જણે હુદકી વણજી હોજી,
હુદકીવણજીલાલરે વણજ કર પાછો ફર્યો વો આયો સમદરાં.
સમદરાં તીરરે નાવણનાળાના વડા થારી નાવ ઓલેરિ હોજી.
નાવ ઓલેરા લાવ મે ભાદેદેથાં નાવરા ઉતારો પેલે હોજી
ઉતારો પેલે પારરે.

ભાઇ ભતરીજા આપણા વે બેઠા નવાં હોજી બેઠા નાવરે માંયરે.
અડધે દરીયે આવીયા જ્યાંરી ડોલણ લાગી હોજી ૫
ડોલણ લાગી નાવરે મામામાતા સમરીયા પણ કોઇની આયે,
કોઇની આયો બેલરે ભુલેચુકે વાણીરેલીયો પીરાંરો હોજી.
લીયો પીરાંરા નામરે વડા વીરમદે છોટા રાંમદે રમતા ચોપાટ
રમતા ચોપાટ દાવરે ચોપટ રમતાં ભુજાપસારી તારી વાંણીયારી
તારી વાણીયારી નાતરે કેવો વીરમદે સુણો રાંમદેએ દરીયાવરા

એ હરીયાવરા ફેણુરે કેવે રાંમદે આવે વાણીયો વાતો કરસે વાતાં કરસે આયરે આહોચઢાય દઉ દેવળેળેને આદો પીરારે આદો પીરાંદે નામરે કુવો ખોદાઇ દઉ મોકળો ને સરવર બાંધુ સરવર બાંધુ પાળરે દેવળ ચણાય દઉં દીપતો ને ઉપર ઇંડા ઉપર ઇંડા ચઢાવું રે હરચંદણે ભાટી હરજી બોલે મેળો રણુજો મેળો રણુજો માંપરે પાણીયારીરા ઝુલણો મેરા રણુજો હોજી

ભજન.

થારો ભરોંસો ભારી અજમાલન થારો ભરોસો મને ભારીરે
ભાગ ભલા જેને રાંમદેવજી મળીયા રાંમોકુંવર નેજા ધારી
મંઝારીના વાલે બચ્ચા ઉગાર્યા બળતી અગન માંઇએ હેહેજી
ભક્ત પ્રેલાદની પ્રતગ્યા પાળી મ ચે હરણ્યકંશ નાસ
કૌરવ પ ડવનું ભારથ રચીયું આપ્યા છે માર મારીરે
ટીટોડીના વાલે બચ્ચા ઉગાર્યાં પ્રગટ પડછો ભારી
ગીરધારીરે ગામ ગોકુળ વસાવ્યું ગોપાળ બનીને ગાયાચારીરે
પેસી પાતાળ કાળીનાગજ નાથ્યો પુરણ પડછા ભારી
ગીરી ગોવર્ધન કરમા ધાર્યો ઇન્દ્રનો મદ ઉતારીરે હેહેજી.
વાસુદેવ દેવકીનુ દુખ ટાળવા મામા કંસને મારી.
ગજરાજ જ્યારે હુવા પ્યાસા ચાલ્યા સરોવર માંયરે હેહેજી.
જળમાં જઇ વાલે ઝુડને માર્યો, ઉગાર્યો ગજરાય.
સેન ભગતના સંસે ટાળ્યા આપ બન્યા હરનાઇરે હેહેજી.
હોય કરજોડે ભાટી હરજી બોલે તો ગુણ પીરાંના ગાઇ.

રામદેવ પીરના વીવાહ સમાસ

સગાળશા શેઠનું આખ્યાન

શેઠ સગાળશા સાધુને સેવે વાણીઓ પાળે વ્રત
ન મળ્યા સાધુ ને રહ્યા અપવાસી તારવાને આવ્યા તરત.
કૃષ્ણજી કોઢીયો થઇનેરે વેશ અતિતનો લઇનેરે,
ચંગાવતીએ ચર્ણાંમ્રત લીધાં નવરાવીને નાથ,
પલંગ ઉપર પધરાવીને સ્વામી કીધા સગાથ;
ખાંતે ભોજન ખીરનાં કીધાંરે પીરસીને આગળ દીધાં.
ખીરરોટલી અમે જમતા નથી, નથી અન્નનો અહાર,
માનવ લોક અમે માંસના અહારી, એમ બોલ્યા કીરતાર.
ભાવો વચન બોલ્યા બધુ સમજી લેજો સાધુ,
કસાઇવાડે જઈ કરીને છુપાવી લાવ્યા માંસ,
ચંગાવતીએ રસોઇઓ સુધારી પીરસીગો પરસાદ;
વાયુ ઢાળે નરન નારીરે, જમો તમે દેવમોરારીરે.
અમેરે મોટી માણુસની જમીએ પર મોટી ન ચ્યાર,
અઘોર પંથમાં રહેવું, એક ખાંડાની ધાર;
વાણીડાં વર્તજ કુળશેરે, આવી અવીનાશી માગશે,
માંગ્યું વેચાતી માણુસ ન મળે, હૈએથી નહી હાર;
માત પીતાએ પરીણામ કીધાં દૈલૈયો સંહાર.
વાતો તો રહેશે વિવેક, દૈલયો બાલને લેખે;
ભણતો તો ભાગ્ય દૈલયા; મન હમારી પ્રતીત,
માતા પીતા તારા મારવા બેઠા, આંગણે આવ્યો અતિત.

ધુતારો ધુતીને જાશેરે પાછળથી પસ્તાવો થાશેરે.
એ શું બોલ્યા ગુરૂજી અમારા માવીતર છોડયા કેમ જાય
નવ માસ જેને ઉદર રાખ્યો ગુણ ઓશીગણ થાય
ભક્તિ મારી શીરને સાટેરે શું થાશે મસ્તક માટે
હું જાણું તો બોમી લાજે ભોરી ના જીવું ભર
મેરૂ સરીખા ડોલવા લાગે આકાશને આધાર.
મોહગમણ મઝા ના મુકેરે કેહેયો સત્ય નચુકે
રજારે લઇને ત્યાંથી કેહડયો આવ્યા પોતાને અવાસ;
માત એ સુખનાં મીઠડા લીધાં નાખીને નિસ્વાસ;
આવતો હરમા લીલાર મારવાનો પરીણામ કીધો
એ શું બોલ્યા માતાજી અમારાં નાખી નીસાસો
સફળ મનગો કેલઇયાનો માંસ જમે મહારાજ
ધન્ય ધન્ય આજનો દહાડોરે જુગતેથી જીવણને જમાડો
માત પિતાએ બને મળીને છેદ્યું કેલઇયાનું શીષ,
ચણુગટતી તો એવું કીધી, જમાડ્યા જગદીશ
ખેલ રચ્યો છે ભારોરે પ્રભુ હવે પારણું કરો
નાથ કહે મારી નજરે લાવો, પુત્ર તમારો છે એક.
મુરતકની તમને માયા લાગી છે, એમ અવીનાશી કહે
તમે છો નરને નારીર જુવો મન વાત વિચારીરે.
ખાંડણું ખાડો સુખેથી હસો, કોરા પાલવ પેર,
આંખોમાં તમે અંજણું આંજો, મનમાં ન આણો મહેર
તમે છો સાચા સતીરે એમ બોલ્યા જુના જતિ,

મસ્તક લઇ ખાંડણીમાં ખાંડે પિતાને વળી માય
આંખોમાં તમને આંસુ ન આવે, હરખે હાલરડાં ગાય,
ભોજનીઆં તો ભાવશું કીધાર, પીરસીને આગળ દીધાં
સત્યવાદી તમે સાચાં સતી, સત્ય અમારે છે એક,
વાંઝીયાનું અમે જમતા નથી, એવું અવિનાશી કહે.
તમે છો નરને નારી, જુઓ મન વાત વીચારી.
સગાળશાના મનમાં ચોરી બીજુ ન મળે બાળ,
ભગવાન અહીંથી ભુખ્યા જાય તો નિશ્ચે ખુટ્યો કાળ.
ભંદગીઓ તો સંતની કરીએ, નીકર વણુ મારી મર એ,
સગાળશા કહે પુર્વ જન્મનાં પ્રગટયાં અમારાં પાપ,
ગુરુ દુભાએ ગોતરો મારો, મારેલા માને બાપ.
ડુંગરાંયે દવ લગાડયો, તેં તો મારો ખેલ બગાડયો;
ચંગાવતી કહે પાંચ મહીનાનું મારે છે ઓધાન,
ભલે આવ્યા સ્વામી ભાવે, અમારે તમ સંખુ કામ.
ઘણું મેં તો તમને ધાર્યાર, તમે મારા ખેલ સુધાર્યા.
ચંગાવતીએ છરી લીધી, પાળી મારી પેટ માંહ્ય,
અચાનક નાઠા ઉઠીને, બહુનામીએ ઝાલી બાંહ્ય.
સાચી છે ટેક તમારી, માગો કહે દેવમોરારી,
કેલઇયાને સજીવન કીધો, બેઠો રમે છે બહાર,
પછી સતી બોલ્યાં વિચારી, ભુદર દેજો ભક્તિ તમારી;

ભણતો ભણતો આવ્યો કેલઇયો, લાગ્યો હરિને પાય;
માતાએ મોતીડે વધાવ્યો, હેડે હરખ ન માય.
દાતારે તો દર્શન દીધાંરે, લ્હાવો લાખેણા લીધા,
શગાળશા શેઠ ચંગાવતીએ એવું ધરાવેલું નામ;
ભાણુ પ્રતાપે ભગે રતનદાસ, તેને તરછોડીએ કેમ.
મોહનજી મળવાને માટેરે, જાવું છે વૈકુંઠની વાટે.

કાયબા કાયબીનું ભજન

કાયબો અને કાયબી, એ તો હતાં દરીનાં દાસ,
દરશન કારણે બારણે આવ્યાં રાખીને વિશ્વાસ,
આવતાં નજરે ભાળ્યાં, ઝાલીને બાંધી માર્યો;
કળકળમાં તું કાયબીને ભુંડી, રામઇયાની રીત છે રૂડી
કાયબો કહે છે કાયબીને ભુંડી તું ધારણ રાખ ધીર,
આપણને ઉગારશે વહેલો જુગત જાદવ વીર.
ચિંતા મેલી શરણે આવો, મારવા નહિ દે આવો રે
વારે વારે તુને વારતી કથ મારૂ ન માન્યું કેણ.
કોણ આવ્યો કોણ રાખશે તમે નીચાં શું ઢાળો નેણ
પ્રભુ તારો નાવીયો પ્રાણી માથે આવી મોત નીશાની,
અબળાને ઇતબાર ન આવે, કરે કોટી ઉપાય,
કીધું ન માને કોઈનું ગાયું પોતાનું ગાય.
એવી વિશ્વાસની વાણી પ્રથમ પહેલી મત છે પાની ૪

ચણી કહે ક્યાં ગયો તારો રાખણ વાલો રામ.
ણુ ગયા પછી પહોચસે શું કરશે તારો રામ;
ના રાણુ મતી મુઝાતી તુટયા પછી ઝાલવું તાણી ૫
કિસનજી ત્રણ લોકમાં મારે તારો વિશ્વાસ,
ટક પડે ત્યારે આવજો મારા આતમના આધાર ૬
ગઆળની વાત છે હેઠી થાજો અળગાના ભલી
યારે કાચણી કહે કોણ ઉગારે તારો ગાતો રહો જગદીશ
ચાર દીવસથી અળગાવીઆ, લઈને ગોપી વીચોવીચ;
એમાંથી જો ઉગરીએ પાણી બહાર પગ ન ભરીએ ૭
બળતી સોચતો બેસ મારી પીઠ પર રાખું પ્રાણ
લીધા કર છે મારા નાથની એતો મારે છે મુજને બાણ
લો મારો આવશે તારૂ આપણને તારવા સારૂ ૮
કાચણી કહે કરતાર ન આવ્યા અને આપણો આવ્યો અંત
હરી નથી કોના હાથમાં તમે તં શું બાંધો તત
જેનો વિશ્વાસ છે તારે તેનો ઈતબાર નથી મારે ૯
વીઠુલજી મારી વારે ચઢજો શામળા કરજો સહાય
લાજ લોપાસે લોકમાં પછી બાજી કોની વાર
હરી મારી હાંસી થાશે પ્રભુ તારી પતીત જાશે ૧૦
ત્યારે કેશવજીએ કરૂણા કરી મોકલ્યા મેઘ મલાર;
આધાણમાંથી ઉગારીયા બોલ્યા કાચબાને કીરતાર
ભોજલ કહે ભરૂસો જેને શ્રીકૃષ્ણજી તારસે તેને

સમાપ્ત